

**HARRY
POTTER
I LA CAMBRA
SECRETA**

PERSONATGES (per ordre d'aparició)

1. HARRY POTTER 1
2. VERNON DURSLEY / DEAN
3. PETÚNIA DURSLEY / HANNAH
4. DUDLEY DURSLEY / PROFESSOR FLITWICK
5. DOBBY / TOM RIDDLE
6. RON WEASLEY 1
7. GINNY WEASLEY
8. NEVILLE
9. SALLY
10. LAVENDER
11. PARVATI
12. HERMIONE GRANGER
13. HAGRID
14. PROFESSOR LOCKHART
15. DRACO MALFOY
16. LUCIUS MALFOY
17. CRABBE
18. GOYLE
19. FILCH
20. SEVERUS SNAPE
21. PROFESSORA McGONAGALL
22. COLIN
23. PROFESSOR DUBLEDORE
24. MYRTLE
25. HARRY POTTER 2 (a partir de l'escena 8)
26. RON WEASLEY 2 (a partir de l'escena 8)

ESCENA 1

(Som a casa dels Dursley. Els tiets i en Dudley estan ajaguts als sofàs, mentre en Harry està acabant de fregar.)

Harry Potter 1: Ja està oncle Vernon, ja he acabat.

Vernon Dursley: Valga'm Déu! Ja era hora, nen del dimoni. Em pensava que no acabaries mai!
Gairebé t'has passat tot el dia netejant! Són les nou de la nit!

Harry Potter 1: Home, si he de netejar tota la casa jo sol...

Vernon Dursley: I què vols? Que t'ajudi jo? Què t'has pensat? la tieta Petúnia? No voldràs que ella hagi de netejar?

Petúnia Dursley: No estaràs insinuant que el nostre petitó agafi una escombria, oi?

Dudley: Què és una escombria, mare?

Harry Potter 1: Serà tal·lós...

Vernon Dursley: Què has dit, insolent?

Harry Potter 1: Res, res... He dit que serà un colós *(es gira perquè no el sentin)* Sobretot si no pares de menjar i jeure...

Dudley: Què has dit? Mama, papa... El Harry xiuxiueja contra mi!

Vernon Dursley: Harry Potter! Ni se t'acudeixi parlar en veu baixa! Ves a saber si estàs fent algun d'aquells sortilegis en contra nostra que et van ensenyar en aquell... manicomi!

Harry Potter 1: Hogwarts no és cap manicomi! És una escola esplèndida, on hi tinc amics i gent que m'estima, no com...

Petúnia Dursley: Gent que t'estima? Amics? Doncs no sembla que se'n recordin molt de tu, oi?
Quantes postals o cartes t'han enviat durant aquest estiu?

Dudley: Cap, cap *(diu cantant amb sorna)* No tens amics, "bitxo raro"!

Harry Potter 1: No m'ho tornis a dir mai més, això. T'ha quedat clar? *(enfrontant-s'hi)*

Dudley: *(S'amaga darrera la mare)* En Harry em vol fer mal! Em vol encantar!

Vernon Dursley: Harry, ves ara mateix a guardar tots els estris de neteja, i ja pots tornar a la teva habitació ara mateix. Avui no sopes!

(En Harry els mira amb ràbia, segons de silenci, agafa aire i es gira. Marxa cap a un racó on es troba un follet desordenant coses.)

Dobby: Iupi! Visca! Vaaa!

Harry Potter 1: Però què fas? Que està passant? Qui ets tu?

Dobby: Harry Potter! Per fi ens coneixem! Soc en Dobby, un follet domèstic que treballa per una família de mags.

Harry Potter 1: I què has vingut a fer aquí? No veus que et sentiran i em tancaran per culpa teva?

Dobby: He vingut per avisar-te. Aquest any, no has d'anar a Hogwarts.

Harry Potter 1: Com? Que no hi vagi? Estàs sonat? Clar que hi aniré! Per què no hi he d'anar?

Dobby: Perquè és molt perillós. Sé que passaran coses molt dolentes, i jo et vull protegir.

Harry Potter 1: Tranquil, ja tinc els meus amics que em protegiran, no pateixis.

Dobby: Amics? Els que no t'han escrit ni una carta durant tres mesos?

Harry Potter 1: I tu com ho saps això?

Dobby: Ai...És que... ostres... no... a veure... jo no...

Harry Potter 1: Què tens allà al darrere? *(En Dobby ensenya un munt de cartes.)* Són cartes per mi! Sí que m'havien escrit! Però per què me les has amagat?

Dobby: Ja t'ho he dit, Harry Potter! És molt important que no vagis a Hogwarts. Ho dic pel teu bé.

Harry Potter 1: Em sap greu per tu, però hi penso anar.

Dobby: Doncs llavors, ho sento, però hauré d'intervenir. *(Surt cap a on són els tiets i en Dudley)*

Harry Potter 1: Ei, què fas? Vine cap a aquí! No facis res, entesos?

Dobby: *(Es gira cap a en Harry)* Tu m'hi has obligat, Harry Potter.

(En Dobby fa un encanteri amb les mans i de cop i volta apareixen centenars de boles de paper que cauen on són els Dursley. Veuen en Harry amb les mans com si hagués estat ell perquè en Dobby desapareix.)

Vernon Dursley: Però què dimonis? Maleït nen! Et deixarem tancat a la teva habitació i no en sortiràs en tot l'any!

Harry Potter 1: Jo no he estat, us ho prometo! És un malentès!

Dudley: Sí, pare! Tanca'l i llença la clau al mar! Que no surti mai i no li haguem de veure la cara!

Harry Potter 1: No em tanqueu, he d'anar a Hogwarts!

Petúnia Dursley: Allà no hi aniràs! T'ho ben prometo que no permetrem que segueixis els passos de la meva germana. Mira com va acabar!

(Entren en Ron i la Ginny, varetes en mà.)

Ron 1: Tothom quiet aquí! Harry! Què està passant?

Harry Potter 1: Ron! Quina alegria! Traieu-me d'aquí, no em vull quedar ni un segon més!

Petúnia Dursley: Tu d'aquí no et mous! *(avança cap a en Harry)*

Ginny: No es mogui, senyora Dursley. En Harry vindrà amb nosaltres. Els nostres pares ens han enviat per emportar-nos-el.

Vernon Dursley: Doncs sabeu què us dic? Marxeu! Marxeu d'aquí els tres i si pot ser, no torneu mai més a molestar-nos!

Ron 1: Això és el què pensem fer! Vinga Harry, agafa les coses i fugim! Ens esperen a la Ronda d'Allà per comprar els llibres de segon. Per cert, ella és la Ginny, la meva germana. Farà primer a Hogwarts.

Harry Potter 1: Hola Ginny!

Ginny: Hola Harry. Estic molt emocionada de con... *(Els dos una mica encantats)*

Ron 1: Au, vinga, menys xerrameca i marxem *(Surten de l'escenari.)*

Dudley: Mama, papa... I ara qui netejarà?

ESCENA 2

(Som a la Ronda d'Allà per comprar el material per Hogwarts. Va passant gent. Entren en Harry, en Ron i la Ginny.)

Harry Potter 1: Quines ganes tenia de tornar a ser aquí.

Ron 1: Doncs quan arribis a Hogwarts estaràs encara més eufòric, no?

Harry Potter 1: I tant! Aquests mesos a casa eren pitjor que estar confinat durant la pandèmia.

Ginny: Jo també tinc moltes ganes d'anar a Hogwarts per primera vegada. És tan màgic com explica en Ron?

Harry Potter 1: Més i tot! És un món totalment diferent, és fantasia pura, és...

Neville: ...on et retrobes amb nosaltres! *(Entren en Neville, la Sally, la Lavender i la Parvati.)*

Harry Potter 1: Ei! Hola! Hola a tots! És fantàstic trobar-nos de nou!

Sally: Ostres Harry, estàs ben tou... Què t'ha passat?

Harry Potter 1: Res, només que tenia moltes ganes de veure-us!

Lavender: Sí? Quina has estat pensant per aquest any, Harry? Recordeu l'embolic de l'any passat?

Neville: Com vols que no me'n recordi! Em van deixar petrificat a mi!

Ron 1: Ja saps que va ser pel teu bé, Neville...

Sally: Sí, ja... pobre Neville... I després anàveu dient que havia estat provocat per l'Innombrable. Quina imaginació...

Harry Potter 1: Vols dir en Voldemort, no?

Parvati: No diguis el seu nom, Harry, està maleït, no es pot dir!

Ginny: Clar que es pot dir! En Harry fa molt bé de dir-lo i de fer-nos perdre la por!

Lavender: Caram Ron, la teva germana què és? La presidenta del club de fans d'en Harry?

Ron 1: No siguis babau!

Neville: A més, tothom sap qui és la presidenta... Mireu qui ve per allà... *(Apareix l'Hermione.)*

Harry Potter 1: Hermione!

Hermione: Harry! *(S'abracen. Després amb en Ron no s'atreveixen i només es saluden.)*

Parvati: Com estàs, Hermione? Preparada per tornar a ser la més llesta de la classe?

Hermione: Au va, no comencis... Com si no haguéssiu repassat els apunts durant les vacances.

Tots: Mmm... No... Doncs no... Què diu? *(Cadascú diu alguna cosa diferent.)*

Hermione: Quina colla... Quins mags i magues arribareu a ser. *(Entra en Hagrid.)*

Hagrid: Caram, caram... Quin grupet més eixerit que em trobo per aquí.

Tots: Hola Hagrid!

Hagrid: Heu vingut per conèixer el vostre nou professor contra les forces del mal?

Neville: Nou professor? Qui és?

Hermione: No ho saps? És en Gilderoy Lockhart, un dels mags més valents del nostre món!

Sally: És un geni, és fantàstic... i quin valor que té...

Parvati: Jo sí que el vull conèixer! I que em signi el seu últim llibre! Per allà ve!

(Entra en Lockhart i poc temps després, en Crabbe, en Goyle, en Draco i el seu pare, que ho observen tot. Les noies van ràpid cap al professor, volen que els signi el llibre.)

Lockhart: D'una en una, si us plau, d'una en una... A veure, tu com et dius?

Hermione: Hermione Granger, professor. Soc una gran admiradora seva, m'encanten les seves gestes, sobretot quan va lluitar amb aquell trol que...

Lockhart: Sí, sí, i tant! Recordo com vaig haver de passar per sota les seves cames i com un llamp de foc vaig aconseguir estabornir-lo sense que se n'adonés... És que soc tan bo, jo...

Ron 1: Quin figura que ens ha tocat, Harry...

Lockhart: Harry? No pot ser... Ets en Harry Potter? Això si que no m'ho esperava pas, trobar-me amb tu tan aviat... Ràpid, una fotografia! Quin ens pot fer una fotografia?

(Apareix en Colin.)

Colin: Jo senyor, en Colin! Jo se la faig!

Ginny: *(li explica al Ron)* En Colin va a la meua classe. Li encanta la fotografia, sempre va amb la seva càmera fent fotos de tot el què veu.

(En Lockhart agafa en Harry de braçet)

Lockhart: Vinga noi, que se'm vegi sobretot el meu perfil esquerre, que és el bo.

Colin: Què faig amb la foto, professor?

Lockhart: La publicarem a tots els diaris. La vendrem a preu d'or!

Colin: I jo, professor? Què en trec de tot plegat?

Lockhart: La meua gratitud de per vida, noiet...

(Van marxant tots menys en Harry i en Hagrid. S'acosta en Draco i el seu pare.)

Draco: Sempre fent el numeret allà on vagis, eh, Potter? No pots estar de fer-te notar?

Harry Potter 1: Draco! Què vols?

Lucius Malfoy: Harry Potter? Tenia moltes ganes de coneixe't. En Draco m'ha parlat molt de tu.

Hagrid: Harry, Lucius Malfoy, el pare d'en Draco. Treballa a la Conselleria d'Afers Màgics.

Harry Potter 1: Hola senyor Malfoy. A mi també m'han parlat molt de vostè.

Lucius Malfoy: Sempre havia volgut veure el senyal que et va deixar Ell. Em deixes veure la cicatriu? *(S'acosta cap a en Harry amb intenció de mirar-li la cicatriu.)*

Harry Potter 1: Té molt interès en Voldemort, veritat?

Draco: Insolent!

Lucius Malfoy: Calma, Draco. El teu amic Potter és molt valent, o molt inconscient per pronunciar aquest nom amb tanta tranquil·litat.

Hagrid: Vinga Harry, anem amb els altres, que encara has de comprar tot el material.

Lucius Malfoy: Adéu Potter, ens tornarem a veure... tant si vols com si no vols *(diu mentre en Harry i en Hagrid se'n van.)*

ESCENA 3

(Som dins de Hogwarts. En Filch està escombrant de mala gana, apareixen en Harry, en Ron i l'Hermione. També hi ha el Dobby amagat.)

Hermione: Sempre igual, si no us vinc a buscar, hauríeu arribat tard a la vostra primera classe amb el professor Lockhart. Quan aprendreu a ser puntuals?

Ron 1: No hi ha per tant, Hermione... a més, per escoltar aquell moniato dient com n'és de bo...

Dobby: Pssst... pssst... Harry Potter!

Harry Potter 1: Dobby? Però què hi fas aquí?

Ron 1: Qui és, Harry?

Harry Potter 1: És en Dobby, un follet domèstic. Va venir a casa els oncles i la va fer ben grossa.

Dobby: Jo només volia que en Harry Potter no vingués a Hogwarts. I Harry Potter no m'ha fet cas.

Hermione: Per què no vols que sigui a Hogwarts, Dobby?

Dobby: Perquè hi ha uns perills molt grans en aquestes parets. I algú patirà molt.

Harry Potter 1: Sempre la mateixa cantarella. Doncs ja veus, soc aquí i tot està bé. Au, ja pots marxar, i tornar a casa de la família a la que serveixes.

Dobby: Si jo me'n vaig, Harry Potter també. I si no és a les bones, serà a les dolentes.

(En Dobby es dirigeix cap a en Filch, que està d'esquenes.)

Harry Potter 1: Dobby! No! Aconseguiràs que ens expulsin.

Dobby: Exacte!

(Dona un cop d'escombra a en Filch i li posa una galleda al cap abans de marxar. En Filch es posa a cridar i donar tombs. Entra l'Snape. Els tres nois mires de marxar.)

Snape: Vosaltres tres! No us moveu ni un pam! *(Li treu la galleda a en Filch.)*

Filch: Què... com... *(es mira els nois.)* Vosaltres... Vosaltres m'heu fet això! Galifardeus! Mocs de rata, caps de pèl de troll!

Snape: Calmi's Filch, ja me n'encarrego jo.

Filch: Espero que com a mínim els expulsis de Hogwarts, professor Snape... On és la senyora Norris? *(Agafa la gata.)* Aaaah... és aquí... No suportaria que aquests monstres li fessin res.

Harry Potter 1: És que no hem fet res!

Snape: Caram, caram, senyor Potter... Què estrany... Senyor Weasley, senyoreta Granger. Vostès tres mai fan res, però sempre són allà on hi ha problemes. Caldrà prendre mesures severes només començar el curs.

Mc Gonagall: *(Entrant)* Els nois han dit que no han fet res, Severus. Per què no els creus?

Filch: Aquí no hi ha ningú més, professora. Qui pot haver estat?

Mc Gonagall: Això és Hogwarts, Filch. Ningú millor que vostè sap que tot és possible dins d'aquestes parets tan antigues.

Snape: Bé professora. Així, què n'hem de fer d'aquests embolica-troques? Perdonar-los, no? Com sempre fa vostè amb els de Gryffindor.

Mc Gonagall: I tu amb els d'Slytherin, així que no em posis a prova. Vinga, nois, a classe, que ja esteu fent tard.

Els tres: Gràcies professora! *(Marxen de l'escenari. Els altres tres també marxen alhora que entren el professor Lockhart amb la resta d'alumnes.)*

Lockhart: I així va ser, estimats alumnes, com vaig salvar el món d'una nova catàstrofe apocalíptica. *(Totes aplaudeixen, en Colin fa fotos.)*

Hannah: És vostè un heroi, professor Lockhart. Quantes vegades ha salvat el món?

Lockhart: Que potser no t'has llegit el meu best-seller: "365 maneres de ser el millor?"

Lavender: Jo me l'he llegit vuit vegades aquest estiu. Me'l sé de memòria de dalt a baix.

Crabbe: Llegir? Què és llegir, Draco?

Sally: Llibres, tanoca, es llegeixen llibres per aprendre coses noves. Tu no aprens, Crabbe?

Crabbe: No sé... fa mal?

Parvati: Va, deixa'l estar, Sally. Per què perdre el temps parlant amb ell quan tens en Gilderoy Lockhart de professor?

Ginny: Mai hauria pensat que Hogwarts fos així. I a més, amb ell de professor... És un somni!

Dean: Colin, fes una foto d'aquestes somiatruïtes, quedaran molt bé al teu àlbum!

Colin: És que ja en tinc moltes, d'aquestes... En deu minuts n'he fet cinquanta amb totes elles amb els ulls oberts com òlibes.

Lavender: No enteneu res. No sabeu la sort que tenim de poder estudiar amb ell.

Draco: Doncs aquesta sort només la gaudim uns quants, no? Falten tres estudiants.

Lockhart: Falten tres estudiants, senyor Malfoy? Com és que no me n'he adonat?

Neville: Serà perquè només pensa en ell i en res més (*cap als amics, que riuen.*)

Parvati: Que bon company que ets, Draco, sempre tan simpàtic.

Draco: Amb aquells tres creguts no hi ha simpatia que valgui.

(Entren en Harry, l'Hermione i en Ron.)

Hermione: Perdoni, professor Lockhart, ens hem entretingut amb el professor Snape.

Goyle: Segur que ja estàveu fent alguna cosa mal feta, segur que us estava renyant.

Crabbe: Ja us ha tret punts, l'Snape? Espero que us hagi castigat ben fort.

Draco: Va, segur que la professora Mc Gonagall els haurà perdonat, sempre ho fa, oi?

Lockhart: Bé, ja n'hi ha prou de parlar de vosaltres. Tornem al més important: Jo.

Sally: Exacte. Vull dir, sí professor. Què toca ara?

Lockhart: Us explicaré com vaig vèncer una mantícora amb els ulls embenats i una mà lligada a l'esquena!

Hannah i Lavender: Fantàstic!

Hermione i Parvati: Quin home!

Ginny i Sally: Quin espectacle!

SUPERLOCKHART

És un fenomen, un heroi amb capa,
És l'enveja de tots els mags, és súperLockhart!

Cada dia quan m'aixeco no sé qui m'atacarà
Però sigui el què sigui no sap com acabarà
Amb un toc molt elegant, la vareta faig anar
i acabo amb el perill i no m'he despentinat
soc la canya!

Senyor Lockart, el mag més valent del món
(superLockhart, sí, superLockhart)
Senyor Lockhart, ningú no el pot aturar
(superLockhart, sí, superLockhart)
Un cop per aquí, un cop per allà
És la canya!

Ha caçat cent mil dracs arreu del món
Els trols se'ls menja amb patates per berenar
Siguin orcs o siguin llops, o els més ferotges grius
Siguin krakens, leviatans o gegants endimoniats
És la canya!

Senyor Lockhart, el mag més valent del món...

ESCENA 4

(Hogwarts. Apareix en Harry i comencen a sentir-se unes veus en llengua estranya. Entren en Ron, l'Hermione, en Colin i en Dean.)

Harry Potter 1: Heu sentit les veus?

Ron 1: Veus? Quines veus, Harry?

Harry Potter 1: No ho sé... Eren en una llengua estranya, no la coneixia, com un xiuxiueig...

Dean: Em sembla que ho deus haver somiat, Harry.

Hermione: Serà millor que no ho diguis en veu alta, sentir veus mai és un bon senyal de res.

Ron 1: Ja sé de què són les veus! Deuen ser els de Ravenclaw, que estan maleint-te per haver-los fet perdre el partit de quidditch!

Harry Potter 1: No diguis rucades, Ron!

Colin: Harry! Jo et vull fer unes fotos per la revista de l'escola. Un reportatge sobre la victòria de Gryffindor gràcies al seu famós buscador.

Harry Potter 1: No Colin, deixa-ho estar... Això encara els podria fer enfadar més.

Ron 1: A-ha! Així acceptes la meva teoria de les veus rabioses que sents!

Hermione: Ron, que paris de dir xorrades, si us plau! *(Entra la Hannah corrent)*

Hannah: Escolteu, escolteu! Ostres tu! Ja us ho han dit?

Dean: El què, Hannah? Què passa?

Hannah: Algú ha escrit un missatge a la paret del passadís que va a l'aula de pocions!

Dean: Ron, els teu germans ja han volgut fer una gamberrada a l'Snape, no?

Hannah: No, no, ells no han estat, o almenys no ho crec pas, perquè el missatge està escrit amb...

Ron 1: Amb què? Digues, ràpid!

Hannah: Amb sang!

Tots: Com?

Colin: On és? Això s'ha de fotografiar!

(Marxen cap a un altre espai de l'escenari on es descobreix la pintada. Hi ha en Hagrid.)

Hermione: La cambra dels secrets s'ha obert. Enemics de l'hereu, aneu amb compte! Què vol dir això?

Harry Potter 1: La cambra dels secrets? L'hereu? No entenc res.

Hagrid: Nois! Què feu aquí? Serà millor que marxeu.

Ron 1: Què vol dir això, Hagrid? Què és la cambra dels secrets?

Colin: I qui ho ha fet? M'agradaria fer-li una foto.

Hagrid: Colin, res de fotografies. Serà millor que tot això no ho sàpiga molta gent. Potser és només algú que vol gastar una broma de mal gust.

Hermione: Però de què va?

Snape: *(Apareixent de cop)* No n'heu de fer res de tot això. I en Hagrid té raó, el millor que podeu fer és tornar a les vostres habitacions i oblidar-ho tot. Li diré a en Filch que ho netegi.

Hagrid: Exacte, ben dit professor Snape. Vinga nois, veniu, que us acompanyo.

Dean: Que necessitem protecció, potser?

Snape: No faci broma del què no coneix, senyor Thomas. *(Comencen a marxar.)* I vostè, Potter, intenti no ficar el nas on no li demanen. Això va també per vostè, senyoreta Granger.

(Quan comencen a desfilat, tornen a sentir-se unes veus.)

Harry Potter 1: Les veus? Les sentiú?

Ron 1: No Harry, no sentim res. I per què hi ha tanta aigua al terra?

(En Harry intenta seguir les veus, amb els altres dos al darrere. Baixen i tornen a pujar.)

Harry Potter 1: Ja no les sento.

Hermione: Mireu allà! *(Hi ha la senyora Norris a terra.)* És la gata d'en Filch! *(S'acosten.)*

Harry Potter 1: Està... està petrificada!

(Entren en Filch, en Dumbledore, la professora Mc Gonagall i el professor Flitwick.)

Filch: Senyora Norris! Què li han fet? *(Es gira cap als nois.)* Vosaltres... vosaltres un altre cop!
Aquesta vegada no us escapareu!

Dumbledore: Senyor Filch! No toqui aquests nois. Estic segur que ells no tenen res a veure amb el
què li ha passat a la senyora Norris.

Filch: No? I llavors com s'ho explica?

Dumbledore: Serà una trista coincidència, sense cap mena de dubte.

Harry Potter 1: Ho ha de ser, professor. Sembla que aquest any algú no em vulgui aquí.

Flitwick: Aquesta desgràcia deu tenir a veure amb la pintada, professor.

Mc Gonagall: Però no pot ser.. la cambra dels secrets... oberta? Això és molt greu!

Dumbledore: No ens precipitem, no ens precipitem.

Hermione: Professors, què és la cambra dels secrets?

Mc Gonagall: Ja sabeu que Hogwarts la van crear quatre grans mags; Gryffindor, Ravenclaw,
Hufflepuff i Slytherin. Els tres primers conviuen en pau, però Salathar Slytherin va marxar
perquè volia que l'escola fos només per fills de mags, els de sang pura.

Flitwick: S'explica que Slytherin va construir una cambra amagada, la cambra dels secrets, però la
va tancar fins que el seu hereu fos a Hogwarts i l'obrí, per tal de deixar anar el monstre
que, segons la llegenda, viu allà.

Dumbledore: Molts anys s'ha buscat aquesta cambra i mai s'ha trobat res de res.

Ron 1: Però si existeix, i com diu la guixada, s'ha obert, què pot passar?

Flitwick: El monstre que hi viu sortirà de la cambra i buscarà fills de muggles per matar-los.

Hermione: Però això és terrible!

Flitwick: Només és una llegenda, senyoreta Granger. Bé... això creïem fins...

Harry Potter 1: Però i si fos veritat? Si la cambra existeix i algú l'ha obert, vol dir que...

Mc Gonagall: Sí Harry, que l'hereu de Salathar Slytherin està al castell, i només ell pot controlar la
bèstia que amaga la cambra dels secrets.

ESCENA 5

(Estan xerrant la Sally, en Neville, la Lavender, la Ginny, la Parvati, en Colin, en Draco, en Crabbe i en Goyle. Mentre parlen, apareix dissimuladament en Dobby que anirà fent un encanteri.)

Parvati: Ho dius de debò, Colin? N'estàs segur?

Colin: Us ho prometo, vaig fer la fotografia, però el professor Snape me la va fer esborrar, però parlava de la cambra dels secrets.

Sally: I aquesta és la cambra que tu ens deies, Draco?

Draco: Exacte. Em van explicar que hi viu un monstre dispost a matar a tots els sang bruta de l'escola. I que només l'hereu d'Slytherin la pot obrir.

Ginny: Fa una mica de por tot plegat, no creieu?

Crabbe: Només si et creus aquestes històries. Són per espantar les criatures com tu!

Goyle: Sí, però si jo fos un sang bruta, no estaria gens tranquil passejant sol per l'escola.

Draco: Per això a Slytherin som tots de sang pura. No hem de témer res.

Lavender: Això és molt egoista per part teva, Draco. Pensa una mica en els altres!

Neville: I què t'esperaves d'ell? No és pas el guanyador del concurs de mister simpatia.

Parvati: I a la senyora Norris què li deu haver passat?

Crabbe: Es deu haver afartat d'estar cada dia amb en Filch i no sabia com fugir.

Goyle: O potser es va trobar amb l'hereu d'Slytherin.

Ginny: Qui deu ser? *(En Dobby va fent i xiuxiueja "Harry Potter".)*

Sally: Harry Potter... *(I tots comencen a xiuxiuejar el seu nom.)*

Parvati: És clar, en Harry Potter! Qui si no, amb aquella cara de bon nen, ho dissimula molt bé!

Draco: No, em nego a creure que ell sigui l'hereu del gran Salathar Slytherin! Però no em puc treure el seu nom del cap! Com pot ser?

Colin: Vaig ràpidament a buscar-lo i seré el primer en fer una foto a l'hereu d'Slytherin! *(Surt.)*

Lavender: Anem tots a buscar-lo i a demanar-li explicacions!

(Marxen tots cridant menys la Ginny. Entren en Harry, en Ron i l'Hermione.)

Ginny: Harry, Harry! No sé què està passant, però tots pensen que ets l'hereu d'Slytherin!

Harry Potter 1: Com? Jo? Quina bestiesa!

Hermione: Però com és possible això que dius?

Ginny: Estàvem parlant de la cambra dels secrets, i de cop i volta, tothom ha començat a dir que tu eres l'hereu. Ha estat molt estrany, com si ens haguessin encantat.

Harry Potter 1: Ah, sí? Encantats? Em sembla que ja sé què ha passat... Dobby? Ets aquí?

Dobby: *(Surt d'on era amagat.)* Hola, Harry Potter... Quina sorpresa trobar-te per aquí...

Ron 1: Més aviat al revés, no creus? Què has fet? Els has encantat a tots, oi?

Harry Potter 1: Això s'ha d'acabar, Dobby! M'has de deixar en pau!

Dobby: Però Harry Potter, no ho veus? Ja ha començat! Els horrors que et vaig avisar que passarien, ja són aquí! Et vaig dir que no vinguessis a Hogwarts!

Hermione: No ho entenc, Dobby. No és pas culpa d'en Harry que s'hagi obert la cambra, no?

Dobby: Esteu tots en perill. I no puc dir més, perquè si el meu amo se n'assabenta...

Ron 1: El teu amo? Qui és, Dobby? Qui és el teu amo?

Dobby: No, no... no puc... jo... adéu! *(Desapareix sobtadament.)*

Harry Potter 1: Però com dimonis?

Ginny: Mireu! En Dumbledore i la professora Mc Gonagall! Anem a dir el què passa!

(Baixen de l'escenari, per on són els dos professors, que pugen corrent de nou i es troben en Colin petrificat.)

Mc Gonagall: Déu meu! És cert! Ja han atacat el primer alumne!

Ginny: És en Colin! És... és mort?

Dumbledore: No, està petrificat. Però què li pot haver passat? Com pot haver acabat així?

Hermione: El deu haver atacat el monstre de la cambra dels secrets.

Ron 1: Què? El monstre? Llavors... és certa la història?

Dumbledore: Em penso que sí, senyor Weasley. Pel què sembla, els nostres pitjors somnis s'han fet realitat.

Ginny: Colin, ai, pobre Colin...

Mc Gonagall: Senyoreta Weasley, vingui amb mi, miraré de calmar-la.

Dumbledore: Jo m'enduré el senyor Creevey. I vostès, ràpid a les habitacions.

(Marxen tots menys ells tres, que van caminant conversant.)

Hermione: Nois, això comença a fer por de veritat...

Ron 1: I tant... però què podem fer nosaltres? Amagar-nos i esperar que passi tot, no?

Harry Potter 1: Ni t'ho pensis! No podem deixar en Colin petrificat. L'hem d'ajudar a ell i que no passin més desgràcies.

Ron 1: Ja m'ho imaginava... I per on voleu començar?

Hermione: Hem de descobrir qui és l'hereu d'Slytherin.

Harry Potter 1: Crec que això està clar, no? Qui ha de ser si no ell?

Hermione: Vols dir en Draco, oi?

Ron 1: En Draco? Però com ho podem demostrar? Necessitem proves!

Hermione: Sé la manera d'aconseguir aquestes proves. Amb la poció transformadora!

Harry Potter 1: La poció transformadora? De debò la saps fer? Ets una geni, Hermione!

Ron 1: Algú em pot explicar de què va tot plegat?

Hermione: Molt senzill, Ron. Aconseguim cabells d'en Crabbe i en Goyle, i amb la poció, us transformeu en ells dos. Busqueu en Draco i parleu amb ell fins que confessi la veritat.

Ron 1: Pim-pam, no? Així de fàcil!

Harry Potter 1: És el pla perfecte, Hermione! Però on podem fer la poció sense que ens descobreixin?

Hermione: Ja ho tinc pensat. En aquest lavabo d'aquí. No l'utilitza ningú des de fa molts anys.

Ron 1: Un lavabo de noies?

Hermione: Està tancat, Ron, no pateixis. El van tancar perquè a dins hi ha...

Harry Potter 1: Qui hi ha?

(Apareix un fantasma)

Myrtle: Qui ve a visitar-me a aquestes hores?

Hermione: La Myrtle Warren.

Ron 1: Myrtle? Myrtle la ploramiques?

Myrtle: *(Cridant a en Ron.)* No em diguis d'aquesta manera! Qui et penses que ets, tu? Ronald Weasley! Com si no ploressis cada nit quan tens por!

Harry Potter 1: Hola Myrtle, no t' enfadis. En Ron de vegades diu coses que en veritat no vol dir...

Myrtle: Harry Potter! Ets en Harry Potter, oi? Tu sí que em comprens, veritat? No com aquest lluç.

Hermione: Sí, d'això... Myrtle... Ens deixaries estar aquí amagats per fer una poció secreta?

Myrtle: Amagats? Una poció secreta? Ai, què emocionant! I tant! Si feia dos anys que no entra ningú aquí! I sis des de que no parlo amb ningú. Clar que podeu fer-ho aquí!

Harry Potter 1: Gràcies Myrtle, t'estem molt agraïts.

Myrtle: De res, guapo...

Hermione: Perfecte! Ara només ens cal aconseguir tots els ingredients.

Ron 1: I ho hem de fer ràpid, abans que el monstre de la cambra torni a atacar.

Myrtle: Mmmmm... el monstre de la cambra, la cambra dels secrets...

Harry Potter 1: Myrtle, saps res de la cambra dels secrets?

Myrtle: Sé que ha passat allò que ningú volia... la cambra del secrets està oberta de bat a bat!

LA CAMBRA DELS SECRETS ESTÀ OBERTA

Oh no, oh sí, un monstre terrible passeja per aquí
Oh sí, oh no, la cambra secreta s'ha obert, quina por!

Ja ens direu si coneixeu un castell més segur al món,
però és cert que Hogwarts té
més de mil llocs inexplorats.

Oh no, oh sí...

La llegenda explica que Salathar Slytherin
va construir un amagatall
on viu un diabòlic animal.

Oh no, oh sí...

Ja ens podem ben preparar per la desgràcia que vindrà.
Harry Potter, Hermione i Ron
en vosaltres confiem.

Oh no, oh sí...

ESCENA 6

(Som a la classe d'en Lockhart)

Lavender: Pobre Colin, era pesadet amb la seva càmera de fotografiar, però no es mereixia això.

Neville: Què li deuria passar? Per què va quedar petrificat? Qui ho pot haver fet?

Crabbe: Ui, ui, ui... quantes preguntes, Longbottom, m'estàs estressant molt.

Draco: I jo te les contestaré una per una. Que què li va passar? Va ficar el nas on no li demanaven, com sempre. Va quedar petrificat perquè va veure la bèstia de la cambra dels secrets. I qui ho pot haver fet, ho sabem tots, oi Potter?

Hermione: No diguis tonteries, Draco, en Harry no ha fet res, és incapaç de fer mal a ningú, i menys a en Colin!

Goyle: Ja ha sortit la defensora de torn. Què passa, Potter? No et saps defensar tu solet?

Harry Potter 1: No penso malgastar el meu temps en contestar les vostres rucades.

Dean: El què heu dit però, no té sentit. Segons la llegenda, el monstre de la cambra dels secrets mata els mags de sang bruta. I en canvi, en Colin no és mort, només petrificat.

Hannah: Igual que la gata del senyor Filch. Tots dos han quedat de pedra.

Sally: Doncs potser no ha estat cap monstre, potser la llegenda és mentida, i això només és una broma de mal gust que algú ens està fent, no?

Ron 1: Doncs si agafo aquest bromista, li cantaria les quaranta ben cantades.

Crabbe: Tu, Weasley? Però si amb prou feines et saps cordar les sabates sense ensopegar!

Neville: Millor que no parlis, que tens les de perdre.

(Entra en Lockhart)

Lockhart: Bones notícies benvolguts alumnes! La professora Sprout ha descobert que amb les arrels de mandràgora es pot trencar l'encanteri que té el senyor Creevey petrificat.

Parvati: Que bé! Això sí que són molt bones notícies! I quan el podrà despetrificar?

Lockhart: Em sembla que això no serà encara possible, cal esperar a que les mandràgores de l'hivernacle siguin més grans. Potser encara passen unes quantes setmanes.

Dean: I esperem que no hi hagi més víctimes, o s'acabaran totes les mandràgores del jardí.

Lockhart: Sigui com sigui, el meu deure com a professor de defensa contra les forces del mal, serà convenient que us comenci a ensenyar tàctiques de defensa amb vareta per si de cas.

Hannah: Creu que estem en perill, professor Lockhart?

Lockhart: No, clar que no. I menys estant jo aquí a Hogwarts. Ningú s'atrevirà a fer res si sap que el gran Gilderoy Lockhart protegeix aquestes parets.

Sally: Això potser que li digui al pobre Colin, no?

(Entren l'Snape i en Lucius Malfoy)

Snape: Menys xerrameca i més posar-se a treballar, no creuen? Si hi ha la mínima sospita que algú està atacant els nostres alumnes, el nostre deure és ensenyar-los a defensar-se.

Ron 1: Què fa l'Snape aquí?

Hermione: Tothom sap que ell voldria ser el professor de les forces contra el mal, però en Dumbledore no el deixa.

Harry Potter 1: I el pare d'en Draco? Això encara és més estrany...

Lockhart: Severus, quina sorpresa! I senyor Malfoy, és un honor rebre la seva visita.

Lucius Malfoy: Com a membre de la conselleria d'Afers Màgics, m'he d'assegurar que Hogwarts no es converteixi en un lloc perillós pels alumnes, sobretot per alguns d'ells (*acariciant en Draco*). Si no fos per això, tampoc caldria tant pànic. Total...

Harry Potter 1: Total què, senyor Malfoy?

Lucius Malfoy: Potter, ens tornem a veure. I veig que segueixes tan insolent com la darrera vegada.

Harry Potter 1: Ja sé què volia dir. Si només són atacats els alumnes de sang bruta, a vostè li seria igual, no?

Snape: Potter? On són les seves maneres? Sempre tan impertinent.

Lucius Malfoy: Tranquil Severus, tranquil. El temps posarà tothom al seu lloc.

Lockhart: He demanat al professor Snape que ens ajudi en la classe d'avui. Duel de varetes! Dos contrincants, dues varetes, tres passes i guanya el primer que desarmi a l'altre bruixot. I qui millor que el professor Snape per provar el meu esplèndid estil?

Lavender: Això promet...

(Els dos professors se saluden, es giren i fan les passes. Snape es gira molt més ràpid, llença l'encanteri i desarma i llença a terra en Lockhart)

Parvati: Professor! S'ha fet mal? Es troba bé?

Lockhart: Sí, sí.. és que m'ha agafat desprevingut. Només és això. I així li dono peixet. Si hagués volgut, hauria...

Lucius Malfoy: Professor Lockhart, crec que seria més interessant que fossin els alumnes els qui practiquessin el duel, no creu? No cal perdre el temps.

Lockhart: Sí, potser sí... A veure... Potter! Surti vostè. I... Longbottom!

Snape: Professor, no vull desmerèixer ningú, però crec que seria més adient enfrontar el senyor Potter amb algú amb qui realment es pugui posar a prova.

Lockhart: Com vostè vulgui... Té alguna proposta?

Snape: *(pica de mans)* Malfoy!

Goyle: Visca! Va, Draco! Demostra-li a aquest ullerut qui és el millor a Hogwarts, acaba amb ell!

Lockhart: Recordo als contrincants que només cal desarmar, en cap cas es poden fer mal.

Lucius Malfoy: Fill meu, demostra que ets un Malfoy, un Slytherin com cal.

Draco: Així ho faré, pare. *(Es gira cap a en Harry)* Preparat per perdre, Potter?

Harry Potter 1: No em fas por Draco.

Hermione: Ves amb compte Harry, no me'n refio.

(Els dos nois s'enfronten, es giren i fan les passes. Malfoy llença l'encanteri i envia en Harry per terra. Els altres van animant als seus. En Harry s'aixeca i llença un altre encanteri que envia ben lluny a en Draco.)

Lucius Malfoy: Aixeca't Draco!

Lockhart: He dit que no es facin mal! Facin el favor de comportar-se! Parin de lluitar.

(Comencen a moure's per tot l'espai llençant-se encanteris. Els companys miren d'amagar-se. Fins que entra en Dumbledore.)

Dumbledore: Prou! Tothom a les seves habitacions I ràpid!

Parvati: Què passa, professor Dumbledore?

Dumbledore: Sento informar-los que tenim un altre alumne petrificat.

ESCENA 7

(En Harry, en Ron i l'Hermione són a lavabo amb la Myrtle. L'Hermione està fent la poció.)

Ron 1: Encantar aquells dos gamarusos per agafar-los un cabell ha estat ben fàcil, no m'ho esperava... *(assenyalant dos parells de cames que surten d'un canto).*

Myrtle: He de reconèixer que em sorprèn que us hàgiu atrevit a fer-ho. No creia que fóssiu capaços.

Ron 1: Què et pensaves? Aquí on ens veus, ha estat bufar i fer ampolles.

Hermione: Va Ron, deixa de fardar, que tota la feina l'hem feta en Harry i jo. Tu només vigilaves!

Myrtle: Ho sabia! Ja m'imaginava que no seríeu tan babaus de deixar que ho fes ell!

Ron 1: Eh, tu, no et passis ni un pèl que si no... t'agafaré i ja veuràs...

Myrtle: Que m'agafaràs? A mi? No em facis riure! Si soc una fantasma! *(rient com una boja)*

Harry Potter 1: Podeu parar tot dos? Al final ens sentiran, ens descobriran i ens ficarem en un bon embolic.

Ron 1: Sí, perdó.

Myrtle: Perdoneu, no us volia distreure... Però clar, ara que tinc amb qui parlar després de tants anys, que hagi d'estar callada, també té nassos...

Hermione: Ja està! Ja la tinc preparada! Ara només cal que us la preneu.

(La va dipositant en dues copes.)

Ron 1: I estàs segura que no tindrà efectes secundaris? No em tornaré de color, ni se'm caurà el cabell, oi?

Hermione: No Ron, estigues tranquil. Quan us la preneu notareu una mica de malestar, però res més. Però aneu ràpids, l'efecte no dura massa. Jo em quedaré recollint i vigilant en Crabbe i en Goyle que no es despertin.

Myrtle: Jo t'ajudaré. Se'm dona molt bé. Soc silenciosa i delicada...

Harry Potter 1: Va, som-hi!

(Es prenen la poció. Al cap de pocs segons comencen a notar espasmes i cauen rodons. En aixecar-se, ja són en Crabbe i en Goyle).

Crabbe: Harry, ets tu?

Goyle: Qui vols que sigui? Au, vinga, anem a trobar en Draco. Hem d'aconseguir que confessi que ell és l'hereu d'Slytherin i qui ha obert la cambra dels secrets.

Hermione: Aneu amb compte!

(Surten d'allà i es dirigeixen a buscar en Draco. Qui troben primer és en Neville).

Crabbe: Ei, Neville! Què fas per aquí? Cap a on vas?

Neville: *(se'ls mira estranyat)* Eeeh... jo? No sé, anava a... estudiar? Des de quan em parreu com si fóssim amics?

Goyle: *(trepitjant en Crabbe)* Amics? T'has begut l'enteniment, capsigrany! Au, ves a estudiar, a veure si et surten llimacs del cervell!

Crabbe: Sí! Això, això... amics nosaltres... Però què t'has pensat?

Goyle: Per cert, no has vist pas en Draco?

Neville: En Draco? Ja té gràcia que ho sàpiga jo i no vosaltres que sempre esteu darrere seu com si fóssiu dos gossets.

Goyle: Gossets? Ara veuràs! *(L'agafen entre els dos però entren en Hagrid amb en Dumbledore)*

Hagrid: Vosaltres dos! Deixeu el senyor Longbottom tranquil! *(Marxa corrent)*. Sempre buscant problemes! Quin parell de trapelles! Hauré d'informar al professor Snape.

Dumbledore: Espera Hagrid... *(es posa a examinar els dos nois, nota que alguna cosa no rutlla)*.

Què fan vostès per aquesta zona del castell? Estan una mica lluny de les seves habitacions, no?

Goyle: És que... ens hem perdut! *(ho diu al mateix moment que en Crabbe)*

Crabbe: Anàvem al lavabo! *(ho diu al mateix moment que en Goyle)*

Hagrid: Aquests dos no estan bé, professor. Els porto a la infermeria?

Dumbledore: No Hagrid. Crec que estan fent alguna cosa important. Anem, anem, deixem-los fer.

(En Hagrid i en Dumbledore marxen)

Crabbe: Ha anat d'un pèl, Harry. Creus que en Dumbledore ens ha descobert?

Goyle: No ho sé, però si em vas dient Harry enlloc de Goyle, aviat ho sabrà tota l'escola!

(Entra en Draco)

Draco: Per fi! On us havíeu ficat vosaltres? Porto una hora buscant-vos! Des de quan em deixeu sol durant tanta estona?

Crabbe: Res, pensàvem que...

Draco *(tallant-lo)* Pensàveu? I des de quan penseu, vosaltres?

Goyle: Tens raó, Draco, nosaltres noensem res.

Draco: Va, és igual... Anem cap a la saleta d'Slytherin, toca celebrar que ja hi ha un altre sang bruta petrificat.

Goyle: Un altre? Quin desastre! *(En Draco se'l mira amb mala cara)* Vull dir... quin desastre... que només en sigui un i no tres o quatre, clar...

Draco: Esteu mot estranys, vosaltres dos. Us heu pres alguna poció atordidora?

Crabbe: Pocions? No, no, nosaltres no ens hem pres res, Draco, de debò.

Draco: Està bé, està bé, vinga anem! *(Es posen en marxa lentament)*

Goyle: Aquest hereu d'Slytherin ho està fent molt bé, no creus, Draco?

Draco: Bé? És un geni! És un heroi del mal. L'únic que em molesta és que no soc jo. Però què hi farem... No es pot tenir tot a la vida... Soc guapo, soc ric, soc un bon mag...

Crabbe: Aaaah... així no ets tu?

Draco: Clar que no! Però si ja ho sabíeu! Què dimonis us passa?

Goyle: Res, res, de veritat... No ens facis cas...

Draco: No, si no ho faig mai.

(En Crabbe i en Goyle es comencen a retorçar de dolor. Els efectes de la poció desapareixen. Els crits fan entrar el professor Flitwick).

Draco: Què us passa ara? Ho sabia! Heu menjat pastissos d'amagat, com l'última vegada!

Flitwick: Què passa aquí? Què els passa a aquests dos? Senyor Malfoy, vagi a avisat la infermera

de l'escola, ràpid!

(En Draco surt corrent)

Flitwick: A veure, mirin de reincorporar-se, vull saber què els passa.

(Un d'ells gira la cara cap al professor)

Flitwick: Per les barbes de Merlí! Però si tenen les cares desfigurades! Però què han fet?

(Apareix la Myrtle cridant al professor Flitwick, que quan es gira, els dos nois aprofiten per sortir corrent).

Myrtle: Professor Flitwick, professor Flitwick! Soc jo...

Flitwick: Myrtle! Què fas aquí, torna al teu territori, aquí no hi fas res. A més, tinc feina amb aquests dos pobres... Però? On són? On s'han ficat?

(La Myrtle també ha marxat)

Flitwick: Però què... com pot ser? Què està passant?

ESCENA 8

(En Harry, l'Hermione i en Ron estan passejant per l'escola.)

Hermione: Així, en Draco no és l'hereu d'Slytherin? No ho entenc, si no hi ha millor candidat!

Harry Potter 2: Ho sé, jo tampoc m'ho puc creure, però deia la veritat, n'estic segur.

Ron 2: Però això vol dir que hi ha algú més dolent que en Draco? Qui pot ser?

(Comencen a sentir uns pors i lamentacions. Provenen del lavabo. La Myrtle està plorant.)

Harry Potter 2: Myrtle! Què passa? Per què plores?

Myrtle: Harry Potter! Sou vosaltres? Em pensava que era una altra vegada aquella ombra.

Hermione: Ombra? Quina ombra, Myrtle? Què ha passat?

Myrtle: Jo estava per aquí, fent com sempre, anant amunt i avall, però he sentit una presència darrere meu. I quan m'he volgut girar, m'han pegat amb allò d'allà! I m'han fet molt mal!!
(Torna a plorar desconsolada, mentre l'Hermione agafa el què hi ha a terra).

Ron 2: Però com et pot haver fet mal? Si et un fantasma, et deu haver traspasat!

Myrtle: *(molt enfadada)* I tu què saps de com som els fantasmes? M'ha ferit els meus sentiments!

Hermione: Mireu què és això. És un llibre.

Ron 2: Un llibre? I qui pot venir fins aquí per llençar un llibre a la Myrtle?

Harry Potter 2: No el deuria voler llençar a la Myrtle, Ron. Segurament el volia tirar al WC, i senzillament, la Myrtle estava al mig.

Myrtle: Sí clar, ara a sobre serà culpa meva que algú vagi llençant llibres al WC.

Hermione: Escolteu, no és un llibre qualsevol, és un diari.

Harry Potter 2: Un diari? De qui?

Hermione: *(llegint)* Aquest diari pertany a... Tom Riddle. Tom Riddle? Us sona?

Ron 2: A mi no. Deu ser un alumne de cinquè, o sisè... Els ho puc preguntar als meus germans.

Harry Potter 2: No cal, Ron, mireu la data: 1943. Fa 50 anys! Aquest tal Riddle deu ser mort o molt vell, però no és cap alumne que estigui ara a Hogwarts.

Ron 2: Què estrany? Llavors què fa aquí? I per què l'han volgut fer desaparèixer?

Hermione: No ho sé, potser té alguna cosa a veure amb la cambra dels secrets, o potser no és res

de res. Estem més perduts que mai.

Myrtle: Qui sap... qui sap...

Harry Potter 2: Myrtle! Tu en saps res? Saps qui era en Tom Riddle?

Myrtle: Jo? Jo no en vull saber res... Ja he rebut prou, per avui. Potser coneixeu algú que hi fos aquell any... *(Diu mentre se'n va).*

Harry Potter 2: En Dumbledore! Ell ja era a Hogwarts llavors. Li preguntaré si el coneixia.

Hermione: Nosaltres anirem a classe i direm que no et trobes bé. Així podràs anar a veure'l.

Harry Potter 2: Perfecte! Ens veiem després a la saleta de Gryffindor.

Ron 2: Anem!

(L'Hermione i en Ron marxen. En Harry comença a fer-ho però sent les veus una altra vegada. Les veus diuen que obri el diari i observi el passat. Ens traslladem al 1943. Entren en Dumbledore, en Hagrid i en Filch.)

Dumbledore: On dius que l'han trobada, Filch?

Filch: Estava al lavabo de noies, professor. Morta i ben morta.

Hagrid: Quan això se sàpiga, serà una catàstrofe per l'escola. Hem d'informar la seva família abans que es faci públic. *(Entra en Lucius Malfoy.)*

Lucius Malfoy: Professor Dumbledore!

Dumbledore: Senyor Malfoy! Quan fa que ha arribat a Hogwarts?

Lucius Malfoy: Des del primer moment en què a la Conselleria d'Afers Màgics ens hem assabentat del què està passant a l'escola. Quina explicació en pot donar?

Dumbledore: Per ara cap ni una. No sabem què ha passat. El senyor Filch ha trobat la pobra noia quan ja no s'hi podia fer res més.

Lucius Malfoy: I què me'n diu dels rumors? Pot ser que la cambra dels secrets hagi estat oberta?

Dumbledore: Això és una llegenda que només se la creuen els seguidors d'Slytherin! Com pot

vostè...? Senyor Filch?

Filch: Jo? Mmmm.. és que només... pensava que seria bo informar...

Dumbledore: Bé, és igual, tard o d'hora s'hauria sabut tot.

Lucius Malfoy: Està clar que si no hi posem remei, això no s'arreglarà. Sort que hi ha alumnes brillants en aquesta escola. Vine, noi! *(Entra en Tom Riddle)*

Dumbledore: Tom! Què hi fas aquí despert? Hauries de ser a l'habitació!

Tom Ridley: Ho sé professor, però fa dies que no puc dormir. Hi ha alguna cosa que em rosega per dins i la vaig explicar al senyor Filch.

Hagrid: I en Filch a vostè, veritat, Malfoy?

Lucius Malfoy: No t'esveris, Hagrid, que ja tindràs temps per parlar. Continua, Tom.

Tom Ridley: Un dia anava per l'ala oest del castell, i vaig veure en Hagrid caminant de manera sospitosa, així que el vaig seguir.

Hagrid: Com?

Tom Ridley: Va entrar en una mena d'habitació secreta i allà vaig sentir com parlava amb una bèstia estranya sobre que li anava a portar menjar.

Dumbledore: Tom! Això que dius no pot ser! En Hagrid no té res a veure amb això!

Lucius Malfoy: Al contrari, jo ho veig claríssim. Crec que en Hagrid és qui ha obert la cambra dels secrets i ha alliberat el monstre que viu dins seu.

Hagrid: No! No és veritat! Professor!

(Tornem al present.)

Harry Potter 2: En Hagrid és l'hereu d'Slytherin!

ESCENA 9

(Passadissos de Hogwarts. Apareixen en Harry i en Ron.)

Ron 2: No em puc creure que sigui en Hagrid qui hagi obert la cambra dels secrets. És impossible!

Harry Potter 2: Jo tampoc, Ron, hi ha d'haver alguna cosa que se'ns escapa. En Hagrid mai deixaria que cap alumne de Hogwarts prengués mal.

Ron 2: I a més d'Slytherin? Ell no pot ser-ho pas! No té ni cap ni peus. A veure si l'Hermione en treu l'entrellat. Si no ho fa ella, no sé com ens ho farem

Harry Potter 2: És estrany, ja hauria de ser aquí. Ha dit que ens veuríem abans del partit de quidditch.

(Entren en Dean, la Ginny i la Parvati.)

Dean: Què, Harry? Estàs preparat per clavar una pallissa als de Ravenclaw? Els hi hem de tornar, que ens van guanyar l'altra vegada.

Parvati: No cantis victòria, Dean. Els de Ravenclaw van molt forts aquest any.

Dean: Sí clar, perquè sempre tenen l'ajuda del VAR. Abans, quan no hi havia VAR, era més emocionant!

Ginny: No serà fàcil. A més, gairebé no heu entrenat gens, oi? Amb tot això de la cambra dels secrets, tot són restriccions.

Parvati: Però afecta a tothom per igual, no només a Gryffindor.

Ginny: Tinc ganes que acabi ja aquest malson i tots els petrificats es puguin recuperar.

(Entren els professors Lockhart i Flitwick.)

Flitwick: Doncs per ara no serà, senyoreta Weasley. Portem males notícies.

Lockhart: El partit de quidditch s'ha suspès. Queda anul·lat fins a nou avís.

Tots: Com? Què? Per què?

Flitwick: El partit de quidditch és totalment secundari. Han trobat una altra alumna petrificada. *(sons de sorpresa i neguit).* Tornin ràpidament a les seves habitacions i esperin allà les indicacions.

Parvati: Què passarà, professor? Quines indicacions hem d'esperar?

Flitwick: És probable que si no es troba el causant d'aquestes desgràcies, l'escola hagi de tancar i vostès tornar a casa.

Dean: Però això és un desastre!

Lockhart: D'això... ehem... haurien de saber una cosa... però... no s'espantin, d'acord?

Ron 2: Què passa, professor?

Lockhart: L'alumna que han trobat petrificada... doncs... com ho diria... és la seva amiga, l'Hermione Granger.

Harry Potter 2: L'Hermione? Oh, no pot ser.

Flitwick: Va, ràpid, ja es preocuparan més tard. Vagin a les seves dependències.

(Tots marxen, menys en Harry i en Ron)

Harry Potter 2: Ron, hem d'anar a parlar amb en Hagrid. Fos o no fos ell, ja estava present l'altra vegada i potser ens pot donar alguna pista.

Ron 2: Harry... l'Hermione...

Harry Potter 2: Exacte, per això mateix hem d'espavilar. L'hem de salvar!

(Marxen per trobar-se amb en Hagrid, que el troben nerviós anant amunt i avall).

Harry i Ron: Hagrid!

Hagrid: Nois! Us heu assabentat? Pobra Hermione!

Harry Potter 2: Hagrid, ho hem de saber. Ens has de dir la veritat. Vas obrir tu la cambra secreta l'última vegada, quan va morir aquella alumna?

Hagrid: Jo? Però per què ho dius, això? És clar que no!

Ron 2: En Harry ha trobat un llibre que li ha revelat coses del passat. Es veu que estaves amagant una bèstia, i et venien a buscar.

Hagrid: Però tot allò va ser un malentès! Clar que... això vol dir... que potser em tornen a venir a buscar! Ràpid nois, amagueu-vos aquí.

Harry Potter 2: Per què? Què passa?

Hagrid: M'han convocat aquí per algun motiu de la Conselleria. Van a per mi de nou! Escolteu-me.

Aneu al bosc prohibit. Allà trobareu l'Aragog, l'aranya gegant que he estat cuidant des d'aquells dies. Ella potser us ajudarà. Ràpid, ja venen!

(En Harry i en Ron s'amaguen. Entren en Dumbledore, en Lucius Malfoy i en Filch.)

Hagrid: Lucius Malfoy! Què estrany que siguis tu qui em vingui a buscar. Igual igual que l'altra vegada.

Lucius Malfoy: Aquell cop et vas escapar, Hagrid. Però aquest cop, ni els teus amics més poderosos (*mirant en Dumbledore*) et trauran d'Azkaban.

Dumbledore: Lucius, saps que això és un error. Ell no és qui ha obert la cambra.

Filch: Algú ha de pagar pel què li han fet a la senyora Norris.

Dumbledore: És clar que sí, Filch. Però ha de pagar qui ho hagi fet, no en Hagrid!

Filch: Això ja ho veurem.

Lucius Malfoy: Vinga Hagrid, vine i no et resisteixis.

Hagrid: Resistir-me? Per què ho hauria de fer? Es pensaria que soc culpable, i no ho soc!

Dumbledore: Tranquil Hagrid, et traurem de seguida que s'aclareixi aquest assumpte.

Lucius Malfoy: Això només se solucionarà tancant Hogwarts, professor Dumbledore. I espero que sigui ben aviat.

LLUITEM

La desgràcia cau a sobre Hogwarts,
quin desastre, quin desastre

La cambra dels secrets està oberta,
qui pot ser tan cruel per haver fet això.

Els alumnes tenen por és lògic,
el perill és entre les nostres parets

El monstre està lliure i ens vigila,
I és que el pànic no trigarà en arribar.

I si no ens donem pressa, l'escola tancaran
Alguns és el que desitgen, fer-nos mal, fer-nos patir
El misteri hem de resoldre, això no pot continuar
Hogwarts ha de seguir sent el més segur dels castells.

Lluitem... Guanyem...

Fa cinquanta anys ja va ser oberta
i vam pagar un preu molt elevat
Una pobra alumna va ser morta
Però per sort no va passar res més.
Aquest cop se'ns transformen en pedra
No sabem quin en pot ser el motiu
La senyora Norris, i en Colin
També en Justin, i ara a més l'Hermione.

I si no ens donem pressa, l'escola tancaran...

Lluitem... Guanyem...

ESCENA 10

(En Harry i en Ron caminen cap al bosc).

Ron 2: Harry, estàs segur que fem bé d'entrar al bosc prohibit? Per alguna cosa no ens deixen anar, no creus?

Harry Potter 2: Sí, Ron, ja ho sabem que està ple de perills i bèsties ferotges, però en Hagrid ens ha dit que podem trobar-hi alguna pista que ens ajudi a descobrir què està passant. I hem de salvar l'Hemione i tots els altres.

Ron 2: Però és que... l'Aragog... és una aranya, una aranya gegant! Si ja em fan por les petites...

Harry Potter 2: Calla Ron, ve algú, amaguem-nos!

Ron 2: Un altre cop? Ens passem tot el dia amagant-nos!

(S'amaguen quan apareixen la professora Mc Gonagall i l'Snape)

Mc Gonagall: Va Severus, ja saps que això és el que el professor Dumbledore vol que fem.

Snape: Ho sé, però no deixa de ser irritant. No podem deixar el futur de l'escola en mans de dos adolescents que no saben el què tenen entre mans.

Mc Gonagall: Ell confia plenament en en Harry i els seus amics, i jo també. Ja seria hora que deixessis les teves manies enrere i fessis el mateix.

Snape: Aquell noi és igual d'arrogant que el seu pare. El veig a ell cada vegada que el miro.

Mc Gonagall: Però també et recorda a la Lily, la seva mare. I per això faràs el què ens han manat, deixar-los fer.

Snape: Però és extremadament perillós! La cambra està oberta de nou! Fins ara hem tingut sort, només hem trobat petrificats. Però tard o d'hora pot haver-hi una desgràcia més gran.

Mc Gonagall: Per això no els hem de posar traves i deixar-los seguir investigant.

(Marxen i tornen a sortir en Harry i en Ron)

Ron 2: Al·lucinant... Has sentit el mateix que jo?

Harry Potter 2: Sí Ron, i això ens ha de donar la força per resoldre-ho tot. Confien en nosaltres!

Ron 2: Sí, ja... però una aranya gegant és una aranya gegant, saps?

Aragog: *(apareixent de cop)* Sí que ho sé, sí...

Ron 2: Ai la mare!

Aragog: Caram, caram... Veig que avui no em caldrà anar a buscar el sopar, sinó que el sopar ha vingut fins a mi.

Harry Potter 2: Escolta Aragog, som amics d'en Hagrid. Ha estat ell qui ens ha dit que et vinguéssim a trobar.

Aragog: Ah sí? I per què ho hauria d'haver fet, això?

Harry Potter 2: Se l'han emportat a Azkaban. L'acusen d'haver obert la cambra dels secrets.

Aragog: Una altra vegada? Ja ho van fer això, perquè es pensaven que jo era la bèstia que hi vivia.

Ron 2: Així, no ho ets?

Aragog: És clar que no! En Hagrid em va trobar malferida i em va estar cuidant fins que em vaig recuperar i em va dur aquí al bosc a viure-hi.

Harry Potter 2: Doncs si no ets el monstre, qui és la criatura que va matar aquella nena fa 50 anys?

Aragog: És una bèstia a la que totes les aranyes tenen por. I vosaltres també li hauríeu de tenir.

Ron 2: La vas arribar a veure?

Aragog: Mai vaig sortir de l'armari on em tenia en Hagrid, i a la nena la van matar al lavabo.

Harry Potter 2: Al lavabo?

Harry i Ron: *(es miren i diuen a la vegada)* Myrtle!

Harry Potter 2: Gràcies Aragog! Ens has ajudat molt, mirarem de salvar en Hagrid!

Aragog: Més val que ho feu, perquè si no, us vindré a buscar per calmar la gana.

Ron 2: Harry, marxem d'aquí! Adeu Aragog! *(Marxa corrent)*

Aragog: Dona't pressa, Harry Potter. El temps s'acaba. *(Marxa en Harry)*

ESCENA 11

(En Harry i en Ron són al lavabo)

Harry Potter 2: Myrtle! Myrtle! On ets?

Myrtle: Què són aquests crits? No em podeu deixar tranquil·la d'una vegada?

Ron 2: Calla ploramiques! Que ens has fet anar de bòlit tot aquest temps quan ja ho sabies tot!

Harry Potter 2: Myrtle, si us plau. Recordes el dia que vas morir? Què va passar?

Myrtle: Ai... quines coses que em feu recordar... Clar que... és com si fos ahir... Jo havia vingut al lavabo perquè un nen m'havia fet plorar. Em va dir que era una sang bruta!

Harry Potter 2: Myrtle, aquest nen, era en Tom Riddle, oi? El del diari que et van llençar!

Ron 2: Per què no ens ho vas dir?

Myrtle: Ai, és que ho voleu saber tot de seguida... Sempre esteu amb presses... No sabeu com de lent va el temps quan ets morta.

Harry Potter 2: Bé, ara ja és igual, això. Què més va passar? Dius que estaves aquí i llavors...

Myrtle: Vaig sentir un xiuxiueig darrere meu i quan em vaig girar, vaig veure aquells ulls.. aquells ulls brillants que em miraven fixament... i ja està. Allà m'hi vaig quedar.

(Entra la Lavender)

Lavender: Harry, Ron! Veniu ràpid a la infermeria. És l'Hermione! Us va deixar un missatge!

(Marxen corrent cap a la infermeria, on està l'Hermione petrificada. Hi ha també la Sally i la Hannah. També hi són la professora Mc Gonagall i en Flitwick)

Mc Gonagall: Senyor Potter, senyor Weasley, aquestes noies han fet una troballa important.

Sally: Havíem vingut a fer companyia una estona als petrificats.

Hannah: Ho fem cada dia, per tal que no se sentin sols mentre es troben així.

Flitwick: Quin acte d'amistat més bonic. Segur que això els ajuda allà on tinguin el cap...

Lavender: La qüestió és que estem al seu costat i els parlem. Avui els hem volgut agafar la mà

perquè ens sentin més a prop.

Hannah: I quan hem volgut agafar la mà de l'Hermione, hem notat una cosa estranya.

Sally: Tenia aquest paper a la mà, i de seguida hem avisat als professors, que ens han dit que us vinguéssim a buscar.

Ron 2: L'heu llegit?

Mc Gonagall: No, us estàvem esperant.

(Desemboliquen el paper al mateix moment que entren l'Snape i en Lockhart)

Harry Potter 2: *(llegint)* Basilisc. Mirall. Canonades.

Lockhart: Un basilisc? La bèstia de la cambra és un basilisc?

Snape: Ara tot comença a tenir sentit.

Flitwick: La mirada d'un basilisc és letal. Qualsevol persona que el miri als ulls mor a l'instant.

Lavender: Però llavors per què ells estan petrificats i no han mort?

Mc Gonagall: Hi ha d'haver alguna explicació que se'ns escapa.

Harry Potter 2: És clar! Mireu la segona paraula: mirall. I aquí hi ha un mirall.

Hannah: És el mirall que duia l'Hermione quan la van trobar petrificada.

Harry Potter 2: L'Hermione havia descobert que es tractava d'un basilisc. Deuria anar amb un mirall per vigilar a les cantonades i no trobar-se'l de cara.

Flitwick: Molt astut, Potter. Però, i els altres petrificats?

Harry Potter 2: En Colin deuria veure'l a través de la càmera de fotos. I la senyora Norris per l'aigua que hi havia al terra.

Lockhart: Té raó Potter, tot sembla encaixar. Són moltes casualitats, però pot ser cert.

Snape: Només queda en Justin. Quina explicació miraculosa té també per ell?

Harry Potter 2: No ho sé, aquest sí que no ho sé.

Lavender: Espera! En Justin estava fent un treball sobre els fantasmes de Hufflepuff. Potser va veure el basilisc a través d'un d'ells.

Mc Gonagall: He de dir que tot i que és molt embolicat i s'aguanta pels pèls, és possible que fos d'aquesta manera.

Flitwick: Estic d'acord amb vostè, professora, per molt increïble que soni.

Snape: Doncs estem de sort.

Lockhart: Que estem de sort diu? Per què, Severus?

Snape: Perquè si ens hem d'enfrontar a un basilisc, qui millor per fer-ho que el nostre professor de defensa contra les forces del mal, aventurer exitós allà on vagi.

Lockhart: Què... qui... com...jo?

Mc Gonagall: Estic d'acord amb vostè, Severus. Professor Lockhart, confiem en vostè per trobar i caçar aquest monstre abans que torni a atacar a algun alumne.

Lockhart: És que... però... com? No sé per on començar!

Harry Potter 2: Està claríssim, professor. Ens ho diu l'Hermione. Per les canonades. El basilisc es mou per l'escola a través de les canonades. Només cal saber per on entrar-hi.

Flitwick: Lockhart. Estem a les seves mans. No li costarà gens vèncer la bèstia després de tot el què explica que ha fet en els seus llibres, caçant tants i tants animals màgics.

Lockhart: *(gairebé sense veu)* Sí... sí... i tant... *(I cridant ben convençut)* Vaig a preparar-me!

(Marxa d'escena)

Ron 2: No me'n refio, d'aquest...

Harry Potter 2: Ni jo. Seguim-lo!

ESCENA 12

(En Ron i en Harry caminen per Hogwarts, cap al lavabo de la Myrtle buscant en Lockhart.)

Ron 2: En Lockhart està trigant molt, no creus? Ja hauria de ser aquí.

Harry Potter 2: Deu haver anat a buscar alguna vareta o poció especial per lluitar amb el basilisc.

Ron 2: Estàs segur?

Harry Potter 2: No Ron, no ho crec. Tinc la sensació que aquest Lockhart no és el que aparenta.

(El veuen fugir amb unes maletes)

Ron 2: És allà! Està fugint!

Harry Potter 2: Professor Lockhart! On es pensa que està anant? On va amb les maletes?

Lockhart: Jo? És que... vaig a buscar ajuda. Conec una planta amb uns fruits que poden fer dormir fins i tot a un basilisc com el que hi ha a Hogwarts. Torno de seguida.

Harry Potter 2: *(Apuntant-lo amb la vareta)* Professor, no faci ni una passa més o l'hauré d'estabornir. Sabem que està fugint. Vostè és un impostor!

Ron 2: Els seus llibres són falsos, veritat? Mai ha lluitat contra cap monstre ni ha viscut les aventures que hi explica. Són tot mentida!

Lockhart: *(Acostant-se i pujant a l'escenari)* A veure nois... potser sí que he exagerat una mica les històries...

Harry Potter 2: Exagerat? No són certes. Vostè...és un cagat i un mentider.

Lockhart: Va, us donaré la meitat dels meus guanys. El què aconsegueixi venent els llibres, us en dono la meitat... no tres quarts! Què us sembla?

Harry Potter 2: Farem una altra cosa, professor. Vostè ve amb nosaltres a busca el basilisc i ens oblidarem de tot plegat.

Lockhart: Que vingui amb vostès? I si ens trobem el basilisc?

Ron 2: Tres mags sempre seran millor que dos, encara que un sigui un estafador.

Lockhart: No ho faré. No ho podria suportar!

(Entra en Filch)

Filch: Per fi el trobo, professor. En Dumbledore vol que s'emporti el barret. Vosaltres dos! Què hi feu aquí?

Ron 2: Només estàvem desitjant-li molta sort al professor Lockhart, veritat?

Lockhart: Mmmm... sí, és així.

Filch: Doncs ja ho han fet. Ara vagin a les seves habitacions sense ficar el nas per tot arreu.

Harry Potter 2: Així ho farem, senyor Filch. Li pot dir al professor Dumbledore que hem estat aquí? Crec que seria important.

Filch: És clar que li ho diré! Ja ho pensava fer, a veure si d'una vegada per totes els expulsen de l'escola per fer sempre el què els dona la gana. *(Marxa)*

Ron 2: Crec que ja no té escapatòria, professor Lockhart.

Lockhart: Maleït sia. D'acord! Però aquest barret el porten vostès. Per què dimonis l'he de portar? Quin sentit té?

Harry Potter 2: Si en Dumbledore creu que és important, segur que tindrà algun motiu.

Ron 2: I ara què? Com busquem l'entrada per trobar el basilisc?

Harry Potter 2: Crec que només pot ser per un lloc. Allà on va atacar la primera vegada.

(Van al lavabo per trobar la Myrtle)

Myrtle: Em pensava que no arribaríeu mai...

Harry Potter 2: L'entrada a la cambra secreta és aquí, veritat? El basilisc va sortir per algun lloc d'aquest lavabo.

Myrtle: Doncs sí. Clar que això ho vaig saber més tard... massa tard. Si ho hagués sabut abans, no hauria entrat mai. Qui és aquest estaquirot?

Lockhart: Soc en Gilderoy Lockhart, un dels mags més famosos i valents que..

Ron 2: No s'empatolli, Lockhart. Ja no pot enganyar a ningú.

Myrtle: I menys, a un fantasma com jo!

Harry Potter 2: Myrtle, on és l'entrada?

Myrtle: De debò no ho saps? A mi em sembla que ho pots descobrir sense problemes.

Ron 2: Què vols dir?

Harry Potter 2: Calla un moment, Ron. *(Se senten les veus que xiuxiuegen. En Harry tanca els ulls i les segueix, fins que troba una paret amb una serp.)* Ha de ser per aquí. Aquesta serp ens indica el camí. *(Gira la serp i s'obre una comporta.)*

Lockhart: Enginyós sí, molt enginyós... Ara ja us puc deixar que seguiu sols, no? Ho feu molt bé.

Ron 2: Ni s'ho pensi, professor. Va, vostè primer.

(En Lockhart entra, després en Ron, i per últim en Harry.)

Myrtle: Molta sort Harry Potter, la necessitaràs.

ESCENA 13

(Estan caminant per una mena de cova o espai estrany)

Lockhart: I què? què penseu fer quan us trobeu el basilisc? Com lluitareu contra ell sense mirar-lo? Una mica difícil, no?

Ron 2: Crec que el millor seria posar-lo a vostè davant, que se'l mengi amb patates i així nosaltres el podrem destruir. Què li sembla?

Lockhart: Molt graciós... Ehem... d'això... Harry, ho deu dir de broma, oi? Harry?

Harry Potter 2: Calli d'una vegada!

(Continuen una mica, i de sobte, en Lockhart li pren la vareta a en Ron.)

Lockhart: Quiets on sou! Ara marxaré d'aquí i no m'ho podeu impedir. Us deixo amb la vostra aventura suïcida.

Harry Potter 2: Expellamus! *(En Harry el desarma fàcilment)* És vostè un pallaso, Lockhart. Ron, lliga'l!

(Se sent un soroll i cau una pantalla rocosa que deixa en Ron i en Lockhart a una banda i en Harry sol a l'altra.)

Ron 2: Harry! Estàs bé?

Harry Potter 2: Sí, tot bé. Però no puc aixecar aquesta pedra! Sembla com una porta secreta.

Ron 2: Com et puc ajudar?

Harry Potter 2: Torna a dalt, i busca en Dumbledore. Explica-li el què esta passant. Jo continuaré.

Ron 2: D'acord, però ves amb molt de compte.

Harry Potter 2: No pateixis, Ron. Au, corre!

(En Harry continua sol. Va donant alguna volta fins que troba la Ginny al terra i algú al seu costat.)

Harry Potter 2: Ginny! *(Girant-se cap a en Tom Riddle)* Què li has fet?

Tom Ridley: Res, només està una mica adormida. Però clar, el verí de basilisc que corre dins seu pot acabar amb la seva vida en pocs minuts.

Harry Potter 2: Per què ho has fet això? Què és el què pretens?

Tom Ridley: Que què pretenc? I tu m'ho preguntes? De debò? Tot això és només per tu. Per tu i per mi, Harry Potter. Ara mateix només soc una il·lusió. El record d'una vida que va arribar a ser molt gran. Una vida que tu em vas prendre, i ara no només em venjaré de tu, sinó que podré tornar a renéixer.

Harry Potter 2: Però jo? Què t'he fet? Si fins fa quatre dies ni sabia qui eres!

Tom Ridley: Perquè no em coneixes amb el meu nom muggle, Harry. Tothom em coneix pel nom que em vaig posar més tard. Un nom creat per fer tremolar qualsevol persona que el sentís!

Harry Potter 2: No pot ser! Ets... ets... en Voldemort!

Tom Ridley: Sí Harry. Jo soc Lord Voldemort!

Harry Potter 2: I el teu pla és retornar a la vida per acabar el què vas començar, oi?

Tom Ridley: Exacte! I ha estat ben fàcil. A través d'aquesta Weasley i amb el meu diari ha estat bufar i fer ampolles obrir de nou la cambra i deixar anar la mascota que acabarà amb tu! I quan sigueu tots dos ben morts, la vostra sang em donarà la força necessària.

Harry Potter 2: Això no passarà mai!

Tom Ridley: I com ho vols evitar? Com aconseguiràs vèncer el meu basilisc?

(Apareix el basilisc i comença una persecució per l'escenari.)

Tom Ridley: No tens res a fer, Harry Potter. Enfronta't-hi de cara! Mira els seus ulls!

Harry Potter 2: *(mentre s'amaga un moment)* Això és la meva fi! Si ha d'arribar alguna ajuda, aquest seria un bon moment! Però només tinc aquest barret! De què em pot servir? *(El llença, quan veu alguna cosa)* Però.. què hi ha dins? *(En Harry treu l'espasa de Gryffindor de dins el barret. Torna a sortir i continua la persecució i lluita fins que en Harry clava l'espasa al basilisc.)*

Tom Ridley: Noooooo! Què has fet? Maleït sigues Harry Potter! Potser no acabaré amb tu, però la teva amigueta morirà.

Harry Potter 2: I tu tornaràs a l'infern!

(Agafa un ullal del basilisc i el clava al diari. En Tom Riddle comença a cridar i a desaparèixer fins que no en queda es.)

Harry Potter 2: *(Corre al costat de la Ginny)* Ginny! Ginny! Va si us plau... Obre els ulls!

(Entren en Dumbledore, en Ron, i la resta d'professors)

Dumbledore: Harry! Com estàs?

Harry Potter 2: Bé, però la Ginny, la Ginny...

Dumbledore: *(L'agafa i l'escolta)* Encara hi som a temps. No patiu el meu fènix podrà salvar-la amb les seves llàgrimes. Però anem ràpid!

Mc Gonagall: Sortim d'aquí, aquest lloc em fa venir esgarrifances!

(Surten tots de l'escenari)

ESCENA 14

(Es troben al castell en Harry, en Ron i la resta d'alumnes amb el professor Flitwick)

Lavender: No estan trigant molt, professor Flitwick? Ja haurien de ser aquí...

Hannah: Potser alguna cosa ha anat malament.

Neville: Potser les arres de mandràgora no han funcionat com es pensaven.

Parvati: O les llàgrimes de fènix no són tan sanadores com diuen les llegendes...

Flitwick: Facin el favor de callar i tranquil·litzar-se! Si el professor Dumbledore va dir que se salvarien, així serà. Parin de dir ximpleries!

Sally: Però no estan trigant molt, professor Flitwick?

Dean: Ja haurien de ser aquí...

(Entren els professors amb la Ginny, l'Hermione i en Colin. Tots fan crits d'alegria i s'abracen)

Ron 2: Ginny! Quin patir, pensava el pitjor... Per fi estàs bé!

Ginny: Ron! No saps com ho sento tot el què ha passat.

Harry Potter 2: Ginny, no ha estat culpa teva. Aquell diari maleït t'havia encantat.

Ginny: Sí, ja m'ho han explicat els professors, però tot i això, ho sento molt. I vosaltres heu arriscat la vida per salvar-me.

Colin: Us hem de donar les gràcies per no deixar-nos convertits en pedra. Hauria estat una vida molt dura...

Harry Potter 2: No em doneu les gràcies. Sense l'Hermione tampoc ho hauríem aconseguit.

Ron 2: Va ser ella qui va desxifrar l'enigma, i posar-nos sobre la pista de l'obelisc.

Hermione: Va ser sort, no us penseu pas... Aquella nit a la biblioteca, consultant uns llibres d'en Newt Scamander vaig adonar-me que l'única bèstia possible era el basilisc. A més, encaixa molt amb Slytherin.

Snape: No s'exalti tant, senyoreta Granger. No tot ha de ser sempre culpa d'Slytherin.

Harry Potter 2: Però en Tom Riddle era d'Slytherin, veritat? Voldemort era d'Slytherin.

(Tots s'esveren quan diu el seu nom al mateix moment que entra en Lucius Malfoy, amb en Draco i els seus amics).

Lucius Malfoy: Caram Potter, sempre l'enxampo pronunciant aquest nom... A veure si ens hauríem de començar a preocupar.

Harry Potter 2: Vostè sí que s'hauria de preocupar.

Lucius Malfoy: I per què si es pot saber?

Harry Potter 2: Crec que va ser vostè qui va posar el diari d'en Riddle a la bossa de la Ginny.

Mc Gonagall: Senyor Potter! No pot acusar d'aquesta manera al senyor Malfoy!

Lucius Malfoy: No pateixi professora, estic acostumat a la mala educació dels seus alumnes. Hauria de millorar la seva educació, senyor Potter.

Dumbledore: Lucius, de l'educació dels alumnes de Hogwarts, me n'encarrego jo. Ja té prou feina a la conselleria i amb el seu fill.

Hagrid: Bé al final, tot ha acabat bé. La cambra dels secrets tancada i el basilisc mort.

Hermione: Esperem que el proper curs a Hogwarts no tingui tantes sorpreses.

Ron 2: O almenys que no estiguem en perill de mort.

Harry Potter 2: Jo també ho espero, jo també...

TOT ESTÀ PER FER

Cada cop que venim a l'escola de nou

volem rebre classes per poder ser bons mags.

Però no sabem què carai passa aquí
que sempre acabem ficats en mil embolics
Sembla que Lord Voldemort vol tornar a viure,
per això nosaltres ens entrenem per evitar-ho

No podràs pas (no podràs pas, no) (x4)

No tornaràs (no tornaràs) (x4)

Voldemort, Voldemort, torna al forat on t'han enterrat (x2)

Dumbledore, Dumbledore, ensenya'ns màgia i fes-nos forts (x2)

El primer cop un profe estava posseït,
duia en Voldemort amagat en un turbant.

Ara a través d'un diari maleït
hem conegut el seu passat i un gran basilisc.

Sigui quina sigui la manera com torni,
sempre podrem vèncer si unim les nostres forces.

Treballem units (x4)

Tot està per fer (x4)

Hem vençut, hem guanyat
i ara ens toca mirar al futur (x2)

Quin orgull, quan mirem
el què hem fet fins arribar on som. (x2)

